

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **O.K.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupený Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou
sídlem Masarykovy sady 76/18, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 9. 6. 2020 č. j. OAM-204/ZA-ZA11-VL16-2020, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky Mgr. Beáty Kaczynské **se určuje** částkou 8 228 Kč, která jí bude vyplacená z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 9. 6. 2020 č. j. OAM-204/ZA-ZA11-VL16-2020 žalované Ministerstvo vnitra zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce podle ust. § 25 písm. i) zák. č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřipustnost této žaloby podle ust. § 10a písm. e) téhož zákona. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je v pořadí již druhou. Důvody, které žalobce uvedl v této žádosti jako odlišné od důvodů uplatněných v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, hodnotil žalovaný jako skutečnosti z hlediska zákona o azylu irelevantní a zjevně účelově vedené, které nemohou ovlivnit výsledek příslušného případného opakovaného řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce tak, jako v minulé žádosti uvedl obavy ve vztahu k ukrajinské policii, SBU a stoupencům neoficiálních ozbrojených skupin. Dále označil, že se v r. 2014 účastnil Antimajdanu, kde z města Záporoží vyháněl účastníky Majdanu z Pravého sektoru. Měl pomáhat separatistům, schovávat lidi, které pronásledovala vláda a útočit na webové stránky policie a SBU, což uvedl dále do souvislosti s tvrzením, že jej počátkem měsíce ledna 2019 doma hledali lidé z Pravého sektoru a přitom měli zbít jeho bratra, který tam měl v tu chvíli zrovna být. Jeho bratr následkem tohoto napadení zemřel. Žalobce k tomu uvedl, že jej lidé z Pravého sektoru hledali proto, že v r. 2015 nebo 2016 dostal politický trest § 2, 5, 8/3 za účast na Antimajdanu a mnohokrát jej kvůli tomu zadržovala policie. Tyto důvody musely být žalobci objektivně známy již v průběhu správního řízení o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a bylo povinností žalobce je uvést v rámci řízení o této předchozí žádosti. Žalovaný také poukázal na rozpor mezi výpovědí žalobce uskutečněnou v rámci řízení o jeho první žádosti a skutečnostmi uváděnými v nynějším řízení o druhé žádosti, ze které dovedl nedůvěryhodnost a účelovost jeho tvrzení.
2. Žalobce ve včas podané žalobě vytýkal žalovanému porušení ust. § 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že jeho opakovaná žádost o mezinárodní ochranu je nepřipustná podle ust. § 10a odst. 1 zákona o azylu. V předchozím řízení nemohl uvést to, že jej počátkem ledna 2019 doma hledali lidé z Pravého sektoru a přitom zbili jeho bratra, který tam v tu dobu zrovna byl a který následně 7. 1. 2019 zemřel. Stejnou námitku pak opakovala jeho ustanovení právní zástupkyně v podání ze dne 13. 8. 2020, ve kterém doplnila, že bratr žalobce zemřel v důsledku napadení stoupenců Pravého sektoru, z čehož žalobce dovozuje obavy z hrozící újmy v případě návratu zpět na Ukrajinu. Jelikož žalobce uvedl tuto novou skutečnost, bylo povinností žalovaného opatřit si dostatek

podkladů k tomu, zda tyto žalobcem uváděné důvody naplňují předpoklady uvedené v ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu a zda tyto důvody svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 či by mu hrozila vážná újma podle ust. § 14a zákona o azylu. Žalobce proto navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc žalovanému byla vrácena k dalšímu řízení.

3. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2020 č. j. OAM-204/ZA-ZA11-Vl16-2020 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož č. j. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
4. Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 2. 3. 2020. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti dne 6. 3. 2020 jako její důvody uvedl, že se k němu dostavili domů lidé z Pravého sektoru a hledali jej. Byl tam jeho starší bratr, kterého zbili, načež on zemřel. Když přijela švagrová, viděla to a přivolala policii. Příslušníci policie po kontrole dokladů, kdy se dozvěděli, že se jedná o příslušníky Pravého sektoru, odjeli. Dále žalobce uvedl, že jej v zařízení pro uprchlíky v Havířově přepadli tři opilí Gruzinci a zbili jej. Jiné důvody žádosti nemá. Na dotaz, z jakého důvodu jej hledali příslušníci pravého sektoru, odpověděl, že v r. 2015 nebo 2016 dostal politický trest § 258/3 za účast na Antimajdanu. Mnohokrát jej kvůli tomu zadržovala policie. Na otázku, zda uváděl tyto skutečnosti v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, odpověděl, že ne, což odůvodnil tím, že měl strach z úniku informací a že se to dozví lidé z Pravého sektoru. Součástí správního spisu je i dokumentace ve věci první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou podal dne 5. 9. 2017. Při poskytnutí údajů k této žádosti 8. 9. 2017 jako důvody uvedl, že se obává o život své rodiny, někdo volá a vyhrožuje. Žalobce byl zbaven práva volby a říkají mu, kde má jít a co má dělat. Žalobce si myslí, že jsou to policisté, ale nemají policejní uniformu a také mu říkají, koho má volit. Bydlí na východě Ukrajiny, kde se prodávají volně zbraně a drogy. Ve městě má strach, když např. vedou dítě do mateřské školy a do přírody mimo město již nejedí. Žalobce si stěžoval na prodej drog a zatli jej a zbili. Naznačili mu, že pokud si ještě někdy bude stěžovat, odnese to jeho rodina. Dodal, že to jsou všechny jeho důvody žádosti o mezinárodní ochranu. Při pohovoru žalobce k tomu dodal, že si na jednání policie tehdy nestěžoval, neboť se bál o svoji dceru. Mimo jiné také poukázal na problém s neoficiálními ozbrojenými skupinami, kterým odmítal opravovat auta, v důsledku čehož přišel o byznys ve své ministanici technické obsluhy. Žalovaný o žalobcově první žádosti rozhodl rozhodnutím ze dne 7. 12. 2017 č. j. OAM-734/ZA-ZA11-ZA20-2017 tak, že žalobci mezinárodní ochranu neudělil. Z úřední činnosti i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je krajskému soudu známo, že žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou, kterou zdejší soud zamítl rozsudkem ze dne 22. 5. 2018 a následnou kasační stížností žalobce odmítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 1. 2019 pro nepřijatelnost. Součástí správního spisu jsou informace o zemi původu žalobce a to informace Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, týkající se hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu se stavem k červenci 2019, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 131227-6/2019-LPTP ze dne 15. 8. 2019 o situaci

neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a o návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí a informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 25. 4. 2019 o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že žalobce poté, kdy byl seznámen s podklady pro rozhodnutí, elektronickou cestou doručil žalovanému podání, v němž uvedl, že počínaje měsícem února r. 2014 se zúčastnil protestních akcí Antimajdanu, když začalo v Záporoží docházet k nepokojům a odkázal na připojené výtisky ukrajinských periodik.

5. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11 odst. 1.
6. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle §14a.
7. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
8. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, tak jak je žalobce uvedl ve své žalobě ze dne 26. 7. 2020, jak je opakovala a rozvedla jeho právní zástupkyně v podání ze dne 31. 8. 2020 v souladu s dispoziční zásadou zakotvenou v ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Podle žalobce jeho nynější žádost o mezinárodní ochranu podanou dne 2. 3. 2020 neměl žalovaný posoudit jako nepřipustnou podle shora citovaného ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a v důsledku toho řízení o této žádosti zastavit podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona. Skutečnost, týkající se úmrtí jeho bratra, nemohl žalobce uvést v předchozím správním řízení, když k úmrtí došlo v lednu 2019, zatímco o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 12. 2017. V „doplnění žaloby“ ze dne 31. 8. 2020 pak žalobce k uvedenému prostřednictvím své právní zástupkyně dodal, že jeho bratr zemřel v důsledku napadení stoupenci Právého sektoru, z čehož odůvodnil své obavy z hrozící újmy v případě návratu na Ukrajinu. S žalobcem lze souhlasit v tom, že pokud o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 12. 2017 a jeho bratr zemřel v lednu 2019 (což žalobce ostatně doložil v průběhu řízení úmrtním listem), pak se jedná logicky o skutečnost, kterou nemohl v průběhu řízení o první žádosti uplatnit. V kontextu s celým azylovým příběhem však krajský soud nemůže souhlasit s jeho tvrzením, kterým dává úmrtí svého bratra do souvislosti s příslušníky Právého sektoru, kteří jej měli hledat v jeho bydlišti, kde se zrovna v té době nacházel jeho bratr, jehož měli tito příslušníci zbít tak, že následkem toho zemřel. V řízení od své nynější žádosti o udělení mezinárodní ochrany, na rozdíl od žádosti první, uváděl jako důvody dále to, že se v r. 2014 účastnil Antimajdanu, kde měl v Záporoží vyhánět účastníky Majdanu z Právého sektoru, měl pomáhat separatistům a schovávat lidi, které pronásledovali, a útočit na webové stránky policie a SBU. V nynějším řízení dále uvedl, že

jej lidé z Pravého sektoru hledali z důvodu, že v r. 2015 nebo 2016 „dostal politický trest § 258/3 za účast na Antimajdanu a mnohokrát jej kvůli tomu zdržovala policie. Krajský soud musí poznamenat, že je zcela zarážející, že tyto důvody žalobce neuvedl již v rámci první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a ve shodě s žalovaným musí souhlasit s tím, že tyto uváděné skutečnosti jsou rozporné s tvrzeními žalobce uvedenými v řízení o jeho první žádosti, kdy žalobce tvrdil, že v zemi původu nikdy nebyl trestně stíhán, a že jsou žalobcem uváděny zcela účelově. V této souvislosti se pak jeví i jako účelové jeho tvrzení o příčině úmrtí jeho bratra následkem zbití příslušníky Pravého sektoru v žalobcově domě, kde ho hledali a kde byl jeho bratr zrovna přítomen. Krajský soud proto nemůže souhlasit s namítanými obavami žalobce z hrozící vážné újmy v případě nuceného návratu do země původu, plynoucími s úmrtím jeho bratra v důsledku napadení stoupenci Pravého sektoru. Krajský soud proto uzavírá, že namítané úmrtí bratra žalobce není možno hodnotit jako skutečnost svědčící o nebezpečí hrozby pronásledování žalobce z důvodů uvedených v § 12 či hrozby vážné újmy podle § 14a zákona o azylu. Za této situace žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou podle shora citovaného ust. § 10 odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Nutno dodat, že pro své rozhodnutí si žalovaný opatřil dostatek informací z údajů poskytnutých žalobcem k žádosti o mezinárodní ochranu a informace o zemi původu žalobce, které s ohledem na nepřipustnost opakované žádosti žalobce byly zcela dostačující, a žalovanému proto nelze oprávněně vytýkat porušení ust. § 3 správního řádu.

9. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., přičemž v této věci rozhodl bez nařízení jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Ustanovení právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za její zastupování v rozsahu 2 úkonů právní služby po 3 100 Kč a 2 režijních paušálů po 300 Kč, celkem 6 800 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4, písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s připočtením 21 % DPH, celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě 2 týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 29. 10. 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce